

1. O Heer, wil mij toch spa-ren en pij-nig mij niet meer. Laat
 2. Ik sta-pel zond' op zon-de, een niet te dra-gen last, een
 3. U kent mijn diepst ver lan-gen, U hoort mijn zuch-ten, Heer. Ik
 4. De vij-and spant nu sa-men; Mijn dood wordt al be-raamd. Zij
 5. O Heer, laat mij niet val-len. De vij-and zoekt mijn dood. Mijn
 6. Mijn vij-and bruist van le-ven; om niets treft mij zijn haat. Naar

nu uw woe-de va-ren. U trof mij al zo zeer. Heer, hebt U mij ge-
 et-te-ren-de won-de: Mijn ei-gen schuld staat vast. Ik houd het hoofd ge-
 ben van schrik be-van-gen. Mijn hart gaat luid te keer. En mijn ge-zichts-ver-
 noe-men mij bij na-me en nie-mand die zich schaamt. Ik doe mijn mond niet
 nood ple-ziert hen al-len. Dan voe-len zij zich groot. Ik dreig nu te be-
 't goe-de wil ik stre-ven en hij ruilt goed voor kwaad. Heer, blijf niet op een

- sla-gen; mijn li-chaam doet zo'n pijn. U wilt mij schrik aan-ja-gen, mijn
 - bo-gen, ik ga in't zwart ge-keed. 'k Ben moe en lam-ge sla-gen. Mijn
 - mo-gen gaat met mijn vrien-den heen. Zij zijn al weg-ge sto-ven en
 - o-pen, ik zwijg en sla hen niet. Op U, Heer, blijf ik ho-pen tot
 - zwij-ken; de pijn duurt mij te lang. Mijn schuld wil ik be-lij-den, mijn
 af-stand, laat mij niet in mijn fout. Kom, help mij met uw bij-stand: U

schuld is als ve-nijn.
 hart schreeuwt uit mijn leed.
 la-ten mij al-leen.
 men uw ant-woord ziet.
 zon-de maakt mij bang.
 bent mijn lijfs-be-houd.